

2.2. Bevillingsreglerne

Grundloven indeholder få, helt overordnede regler om bevillingssystemet. Af § 46, stk. 2, fremgår det, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af Folketinget vedtagne finanslov eller i en af Folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov, og § 46, stk. 1, fastslår, at skatterne ikke må opkræves, forinden finansloven eller en midlertidig bevillingslov er vedtaget af Folketinget.

Udover disse få, centrale grundlovsbestemmelser findes det generelle regelsæt om det statslige budget- og bevillingssystem i *budgetvejledningen*. Budgetvejledning 1996 er udsendt med Finansministeriets cirkulære af 15. februar 1996 og ændret ved cirkulære af 17. december 1996 angående ordningen om selvstændig likviditet.

Budgetvejledningens regler har som udgangspunkt samme retskraft som andre ministerielt udsendte cirkulærebestemmelser. For den enkelte bevilling på finansloven kan der i anmærkningerne i særlige tilfælde være angivet disponeringsforudsætninger, der er specielle for den pågældende bevilling og som afviger fra budgetvejledningens almindeligt gældende regler. Herudover kan der for de enkelte statslige institutioner af vedkommende ministerium være fastsat rådighedsindskrænkninger med hensyn til institutionernes bevillingsanvendelse.

Budgetvejledningens disponeringsregler er knyttet til følgende seks bevillingstyper:

- Driftsbevilling
- Anlægsbevilling
- Lovbunden bevilling
- Statsvirksomhed
- Reservationsbevilling
- Anden bevilling

I en parentes efter hovedkontobetegnelsen i finanslovtekstens afsnit "B. Bevillinger" angives hvilken bevillingstype en konkret på finansloven givet bevilling skal henføres til. Er intet anført, henregnes bevillingen til bevillingstypen *Anden bevilling*.

Driftsbevilling

Driftsbevilling anvendes, hvor bevillingsformålet fortrinsvis søges opnået ved statslig driftsvirksomhed, dvs. gennem ansættelse af personale og afholdelse af de dermed forbundne udgifter, herunder køb af tjenesteydelser, anskaffelse af materiel og drift af bygninger. Driftsbevillingen omfatter driftsudgifter, indtægter og mindre tilskud med nær tilknytning til driften.

Driftsbevillingen er en nettobevilling, således at det bevillingsmæssigt styrende er driftsbevillingens nettotal (driftsudgifter, fratrukket driftsindtægter). Nettoprincippet indebærer, at statslige driftsinstitutioner opføres på finansloven med et nettoudgiftsbeløb.